ஏற்றப் பாட்டு

பாரதிதாசன்

SIVAGNANA MUNIVAR LIBRARY
TINNEVELLY.

MARAIMALAI ADIGAL
LIBRARY
MADRAS-1
சென்னை-1

ஏற்றப் பாட்டு

முதற்பதிப்பு 1949

M. I. P. PROJECT
Microfilmed.

விலை 4 அணா

801

வெளியீடு:
பாரதிதாசன் பதிப்பகம்
புதுச்சேரி.

அச்சு:
பழநியம்மா அச்சகம்
புதுச்சேரி.

இந் நூலிலுள்ள கருத்துக்களையோ - பகுதியையோ - ஆசிரியரின் ஒப்புதலின்றி எவரும் எங்கும் எடுத்தாளக் கூடாது.

ஏற்றப் பாட்டு

காலை—பிற்பகல்.

ஆசிரியர்:

பாரதிதாசன்

பாரதிதாசன் பதிப்பகம்

புதுச்சேரி

என் முன்னுரை

ஏற்றப் பாட்டில் இரு நூறு சால்களுக்கு இருநூறு அடிகள் அமைத்திருக்கிறேன். அவற்றில் காலை நூறு சால்களுக்கு நூறு. பிற்பகல் நூறு சால்களுக்கு நூறு.

காலையில், கதிர் தோன்றுவது முதல் அது உச்சியை அடையும் வரை நூறு சால்கள் இரைத்தல் போதுமா எனில் போதாதுதான். இத்தனை சால்கள் இரைக்க வேண்டும் என்பது ஆங்காங்குள்ள பெரு நில முடையார்க்கும் ஏற்றம் இரைக்கும் தொழிலாளி கட்கும் ஏற்படும் நடு நிலைத் திட்டத்தைப் பொறுத்ததாகும்.

நூறு சால்கட்கு மட்டும் நூறடி எழுதினமைக்குக் காரணம் என்ன?

நூறு அடிகளைத் திருப்பிக் கொள்ளலாம். அவ்வாறு திருப்பித் திருப்பிப் பாடும்போது, காலைப் பதினொரு மணிக்குத் திருப்புகையில் கதிர் தோன்றுவதைச் சொல்லுகின்ற விடியற்கால 'அடி' சரியாய் இராதே எனில்—நேரப் பொருத்தமிராத அடிகளை நீக்கிச் சால்களின் தொகையில் கழித்துக் கொள்ளும் திறமை இரைப்பார்க்கு உண்டு. இதுபோலவே மாலையிலும் என்க.

விளக்கு வைக்கும் வரைக்கும் ஏற்றம் இரைப்பதாய் எழுதியிருக்கிறேன். அதுமட்டு மன்று இராக் காலத்திலும் இரைக்க நேரலாம். அப்போதெல்லாம் இரைப்பவர், காலத்தை—நேரத்தைக் குறிக்கும் அடிகளை நீக்கிப் பொதுவான கருத்துள்ள அடிகளைப் பாடிக் கொள்க.

எங்கணும்—துறைதோறும் நம் கலை, நம் ஒழுக்கம் பயிலவேண்டும். நம் நிலை நினைக்கப்படவேண்டும். இலேசில் இல்லை நம் முழு விடுதலை.

புதுவை, 3–2–49 பாரதிதாசன்

ஏற்றப் பாட்டு

நூல்

——:——

கதிர் வாழ்த்து

1 ஓங்கு கதிர் வா வா—நீ
[ஒன் றுடனே] வாழி

2 மாங் கனியும் நீதான்—அந்த
வானம் என்னும் தோப்பில்!

3 நீங்கும் பனி என்றே—இங்கு
நீ சிரித்து வந்தாய்!

4 நாங்கள் மறப் போமோ—நீ
[நாலு டனே] வாழி!

5 ஐந் துடனே வாழி—நீ
அள்ளி வைத்த தங்கம்!

6 முந்திய 'க ருக்கல்'—எந்த
மூலை யிலும் இல்லை!

7 சந்து பொந்தில் எங்கும்—உன்
தங்க வெய்யில் கண்டோம்.

8 இந்த நன்மை செய்தாய்—நீ
[எட் டுடனே] வாழி!

திராவிட நாட்டு வாழ்த்து

9 இன்பம் உள்ள நாடு—தம்பி
இத் திராவி டந்தான்.

10 உன்னி வாழ்த்து வோமே—தம்பி
[ஒருப துடன்] வாழி

திராவிட நாட்டின் சிறப்பு

11 நன்மை யுள்ள நாடு—தம்பி
நாவலந் தீ வுக்குள்.

12 தென்னை வளம் சேரும் நல்ல
தெற்கு வள நாடு.

13 கன்னி முதல் வங்கம்—இரு
கடல் கிழக்கு மேற்கு.

14 சின்ன நல்ல தம்பி—நம்
திராவி டநன் னாடு!

15 முன் னரசர் நாடு—நல்ல
மூன் றரசர் நாடு

16 மன்னர் வில்எடு த்தால்—பனி
வட மலைந டுங்கும்.

17 பாண் டியன்பேர் சொன்னால்—இந்தப்
பார் நடுங்கும் தம்பி.

18 ஆணா டிருந்த சேரன்—அவன்
ஆரி யரை வென்றான்.

19 மாண்ட துண்டு சோழன்—அவன்
மா நிலத்தைக் காத்தான்.

20 மாண்டு விட்டால் என்ன?—அவன்
வழி வந்தவர் நாமே!

21 [இருப துடன் ஒன்றே]—வளம்
எக்க ளிக்கும் நாட்டில்,

22 எரு தடிப்ப தாலே—தம்பி
என்ன பயன் என்று

23 பொருந்த யானை கட்டி—நெல்
போர் அடித்தல் உண்டு.

24 கரும்பு தரும் சாறே—தம்பி
காவிரியின் ஆறு!

25 முப் பழமும் தேனும்—நல்ல
முந்தி ரிப்ப ருப்பும்

26 எப்பொ ழுதும் காணும்—தம்பி
[இருப துடன் ஆறு]

27 கப்பல் கொண்டு போகும்—இங்குக்
காணும் சரக் கெல்லாம்.

28 சிப்ப மாகச் சாயும்—பல
சீமைச் சரக் கெல்லாம்.

29 கெட்டி முத்துச் சாயும்—நம்
கீழ்க் கடலில் தம்பி.

30 முட் டிலாத நாடு—தம்பி
[முப்ப துடன்] வாழி!

31 வெட்டும் இட மெல்லாம்—நாம்
வேண்டிய பொன் கிட்டும்.

32 எட்டுத் திசை பாடும்—நம்
இன்பத் திரு நாட்டை!

33 நாக ரீக நாடு—நம்
நல்ல பெரு நாடு!

34 தோகை மயில் ஆடும்—பூந்
தோட்டங் களில் எல்லாம்.

35 வேக வைக்கும் கோடை—அதை
விழுந் தவிக்கும் தென்றல்.

36 வாழ் கறவை மாடு—தம்பி
மாம லையின் ஈடு

37 சந்த னத்துச் சோலை—அதைச்
சார்ந்து நிற்கும் குன்றம்.

38 அந்தப் 'பொதி கை'போல்—தம்பி
ஆருங் கண்ட தில்லை.

39 சிந் தருவி உண்டு—தம்பி
தெங் கிளநீர் போலே!

40 நந்து புனல், ஆறு—தம்பி
[நாற்ப துடன்] வாழி!

41 காவிரி நல் வைகை—பல
கண் கவரும் பொய்கை,

42 பூ விரியும் சோலை,—நல்ல
பொன் கொழிக்கும் நன்செய்,

43 யாவும் உண்டு கண்டாய்—தம்பி
இத் திராவி டத்தில்.

44 தேவை எல்லாம் சாயும்—நம்
தெற்கு வள நாட்டில்.

திராவிடர் கலை ஒழுக்கம்

45 குற்ற மற்ற கொள்கை—தம்பி
கொண்ட இந்த நாடு!

46 கற்ற வருக் கெல்லாம்—தம்பி
கல்வி தந்த நாடு.

47 வெற்றி மற வர்கள்—தம்பி
வேல் மறவர் நாடு.

48 மற்ற வரும் வாழத்—தம்பி
வழி வகுத்த நாடு.

49 ஈ ரடியும் தந்தான்—தம்பி
இங்கு வள்ளு வன்தான்

50 ஆறும் அறம் கண்டோம்—தம்பி
[ஐம்ப துடன்] வாழி!

51 சீரு டைய நாடு—தம்பி
திரா விடநன் னடு.

52 பே ருடைய நாடு—தம்பி
பெருந் திராவி டந்தான்.

53 ஓர் கடவுள் உண்டு—தம்பி
உண்மை கண்ட நாட்டில்.

54 பேரும் அதற் கில்லை—தம்பி
பெண்டும் அதற் கில்லை.

55 தேரும் அதற் கில்லை—தம்பி
சேயும் அதற் கில்லை.

56 ஆரும் அதன் மக்கள்—அது
அத்தனைக்கும் வித்து!

57 உள்ளதொரு தெய்வம்—அதற்
குருவமில்லை தம்பி.

58 அள்ளி வைத்த ஆப்பி—தம்பி
அதிற் கடவுள் இல்லை

59 குள்ளமில்லை தெய்வம்—அது
கோயில்களில் இல்லை.

60 தெள்ளு பொடி பூசும்—தம்பி
சிவன் கடவுளல்ல.

61 [அறுப துடன் ஒன்று]—தம்பி
அரி கடவுள் அல்ல.

62 அறு முகனும் அல்ல—தம்பி
ஐங் கையனும் அல்ல.

63 அறு சமயம் சொல்லும்—தம்பி
அது கடவுள் அல்ல.

64 பிற மதத்தில் இல்லை—அந்தப்
பெரிய பொருள் தம்பி.

65 திராவி டர்கள் முன்பே—தம்பி
தெரிந் துணர்ந்த உண்மை

66 ஒரு மதமும் வேண்டாம்—தம்பி
உண்மை யுடையார்க்கே.

67 பெரு மதங்கள் என்னும்—அந்தப்
பேய் பிடிக்க வேண்டாம்.

68 இருட்டுக் குரு மாரின்—கெட்ட
செயலை ஒப்ப வேண்டாம்.

69 காணிக் கைகள் கொட்டி—நீ
கண் கலங்க வேண்டாம்.

70 ஏணி ஏற்ற மாட்டார்--தம்பி
[எழுப துடன்] வாழி!

71 தோணி யினில் ஏற்றி—நல்ல
சொர்க்கம் சேர்க்க மாட்டார்.

72 நாண மற்ற பேச்சை—நீ
நம்ப வேண்டாம் தம்பி.

73 சாதி யில்லை தம்பி—மக்கள்
தாழ் வுயர்வும் இல்லை.

74 ஓத கற்ற வந்த—நம்
திருக் குறளைப் பாராய்.

75 நீதி பொது தம்பி—இந்த
நீணி லத்தில் யார்க்கும்.

76 மாத ருக்கும் நீதி—ஆண்
மக்க ளுக்கும் ஒன்றே

77 பச்சை விளக் காகும்—உன்
பகுத் தறிவு தம்பி.

78 பச்சை விளக் காலே—நல்ல
பாதை பிடி தம்பி.

79 அச்ச மில்லை தம்பி—நல்ல
அறம் இருக்கும் போது!

80 எச்ச ரிக்கை கண்டாய்—தம்பி
[எண்ப துடன்] வாழி!

81 வள்ளு வரின் நூலே—நல்ல
வழி யளிக்கும் தம்பி.

82 குள்ளர் வழிச் சென்று—நீ
குழியில் விழ வேண்டாம்.

83 உள்ள இனத் தார்கள்—உளம்
ஒன்று பட வேண்டும்.

84 தள்ளுக 'பொ றாமை' - ஒரு
தாய் வயிற்று மக்கள்.

85 நீக்குக பே ராசை—தம்பி
நிகர் எவரும் ஆவார்.

86 போக்குச் சினம் தீச்சொல்—நீ
பொன் அறத்தை வாழ்த்து.

87 சேர்க்கும் அறம் உன்னை—ஒரு
தீங்கும் அற்ற வாழ்வில்!

88 ஊர்க் குழைக்க வேண்டும்—நீ
உண்மை யுடன் தம்பி.

89 நாட்டுக் குழை தம்பி—இந்த
நா னிலத்தை எண்ணி!

90 வீட்டுக் குழை தம்பி—இங்கு
மீதிப் பெயர் எண்ணி!

91 தேட்டம் பொது தம்பி—இந்தச்
சீமை பொது தம்பி.

92 தோட்டம் பொது தம்பி—உணர்
[தொண்ணூ றேடி ரண்டே.]

93 கண் அடித் தழைக்கும்—ஒரு
கட் டழகி தன்னை

94 எண்ணம் ஒத் திருந்தால்—நீ
ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

95 பண்ணி வைப்ப தாக—வரும்
பார்ப்பு மணம் வேண்டாம்.

96 கண் மணியும் நீயும்—நல்ல
காதல் மணம் கொள்வீர்.

97 திராவி டத்தை மீட்பீர்—நம்
செந் தமிழை மீட்பீர்.

98 திராவி டர்கள் ஒன்ருய்த்—தம்பி
சேர்ந் துழைக்க வேண்டும்.

99 திரா விடத்தில் மாற்ருர்—தமைச்
சேர விட வேண்டாம்.

100 ஒரே உறுதி கொள்வாய்—தம்பி
[ஒருநூ றுடன்] வாழி!

குறிப்புரை:

கதிர்-சூரியன். ஓங்கு-கடல்மேல் எழுகின்ற. உன்னி-நினைத்து. நாவலந்தீவு-இந்தியா. கன்னி-கன்னியா குமரி. வங்கம்-வங்காளம். மூன்றரசர்-சேர சோழ பாண்டியர். பனி வடமலை-இமயமலை. பார்-உலகம். முப்பழம்-மா, பலா, வாழை. குன்றம்-மலை. நந்து புனல்-பெருகுகின்றநீர். மறவர்-வீரர். அறம்-தருமம். சேய்-பிள்ளை. ஆப்பி-சாணி. தெள்ளுபொடி-திருநீறு. நிகர் எவரும்-எவரும் சமானம். தேட்டம்-சொத்து. பார்ப்பு-பார்ப்பனன். மாற்ருர்-பகைவர்.

பிற்பகல்

ஏற்றப் பாட்டு

மாலை

——(:)——

1 உச்சிக் குடை சாய்ந்தான்—கதிர்
[ஒன்று டனே] வாழி!

2 மச்சு வேய்ந்தி ருந்தான்—அந்த
மாற் றுயர்ந்த பொன்னன்.

3 மெச்சு தடி பெண்ணே—அந்த
வெய் யிலையும் வையம்.

4 வைச்ச புள்ளி மாறுன்—அவன்
மாலை மாற்றப் போவான்.

ஒழுக்கம்

5 நல் லொழுக்கம் ஒன்றே—பெண்ணே
நல்ல நிலை சேர்க்கும்.

6 புல் ஒழுக்கம் தீமை—பெண்ணே
பொய் உரைத்தல் தீமை!

7 இல் லறமே பெண்ணே—இங்கு
நல் லறமென் பார்கள்.

8 கல்வி யுடை யோரே—பெண்ணே
கண் ணுடைய ராவார்.

9 நன்றி மற வாதே—பெண்ணே
நற் பொறுமை வேண்டும்.

10 இன்சொல் இனி தாகும்—பெண்ணே
இன்னல் செய்ய வேண்டாம்.

11 உன்ன ருமை நாட்டின்—பெண்ணே
உண்மை நிலை காண்பாய்.

12 இந்நி லத்தின் தொண்டில்—நீ
ஈடு பட வேண்டும்.

13 பத்து டனே மூன்று—நீ
பகுத் தறிவைப் போற்று!

14 நத்தி யிரு பெண்ணே—நீ
நல்ல வரை என்றும்!

15 சொத்து வரும் என்று—நீ
தோது தவ றாதே

16 முத்து வரும் என்று—நீ
முறை தவற வேண்டாம்.

17 கனியத் தமிழ் பாடு—பெண்ணே
கச்சே ரிசெய் யாதே.

18 சினிமா வினிற் சேர்ந்து—நீ
தீமை யடை யாதே!

19 தனித்து வரும் போது—கெட்ட
தறுதலை கண் வைத்தால்,

20 இனிக்க நலம் கூறு—பெண்ணே
இல்லா விடில் தாக்கு!

21 [இருப துடன் ஒன்றே]—பெண்ணே
இந்தி ராவி டத்தில்.

22 அரிசி மட்டும் இல்லை—பெண்ணே
ஆட்சி மட்டும் உண்டு.

23 இரிசன் மகன் முத்தை—பெண்ணே
"இந்தி படி" என்றான்.

24 வரிசை கெட்ட மூளி—அவன்
வைத் ததுதான் சட்டம்!

25 [இருப துடன்] ஐந்தே—நம்
இனிய தமிழ்த் தாயைக்

26 கரு வறுத்துப் போடும்—ஒரு
கத்தி யடி இந்தி.

27 அரிய செயல் ஒன்று—பெண்ணே
ஆளு பவர் செய்தார்.

28 ஒருவ ருக்கும் கள்ளைப்—பெண்ணே
ஒழிக்கச் சட்டம் செய்தார்.

29 கள்ளை விட்ட பேர்க்குப்—பெண்ணே
கைப் பணமும் மீதி.

30 முள் விலக்கி னார்கள்—பெண்ணே
[முப்ப துடன்] வாழி!

31 கள்ளை விட்டுக் கையில்—பெண்ணே
காசு மீத்தச் செய்தார்.

32 கள்ளக் கடை போட்டார்—அதைக்
கழற்ற வழி செய்தார்.

33 ஆள வந்தார் உண்டு—பெண்ணே
ஐயோ பெரும் மண்டு.

34 நாளும் கையில் மட்டும்—பெண்ணே
நல்ல வரு மானம்!

35 ஆளுக் கென்ன பஞ்சம்—பெண்ணே
அடி மடியில் லஞ்சம்!

36 தோளி லே,மி டுக்காம்—அவர்
தொழுவ தோ'வ டக்காம்!

37 கெண்டை விழி யாளே—அடி
கிள்ளை மொழி யாளே.

38 கொண் டையிலே பூவும்—உன்
கோணை நெடு வாக்கும்

39 தண்டை யிலே பாட்டும்—உன்
தாழ் அடியில் கூத்தும்,

40 கண்ட வுடன் காதல்—நான்
கொண்டே னேஉன் மீதில்.

41 [நாற்ப துடன் ஒன்று]—பெண்ணே
நான் உனக்கு மாமன்.

42 நேற்று வந்து போனாய்—அடி
நீல மயில் போலே.

43 மாற்று யர்ந்த பொன்னே—அடி
மாணிக் கமே கேளாய்.

44 சோற்றை மறந் தேனே—அடி
தூக்க மில்லை மானே.

45 உன் நினைப்புத் தானே—அடி
ஊற் றெடுத்த தேனே.

46 என்னைக் கொல்லு தேடி—அடி
ஏதுக் கிந்த மோடி?

47 சின்ன வய தாளே,—அடி
சிரித்த முகத் தாளே,

48 அன்ன நடை யாளே,—நல்ல
அச்ச இடை யாளே

49 துள்ளு வதென் ஆசை—அடி
துடித்த தடி மீசை.

50 அள்ளுவ தென் காதல்—அடி
[ஐம்ப துடன்] வாழி!

51 தள்ளத் தகு மோடி—நான்
தாய்க்குத் தலைப் பிள்ளை.

52 நொள்ளை யல்ல பெண்ணே—நான்
நொண்டி யல்ல பெண்ணே.

53 வருத்தம் இல்லை பெண்ணே—என்
மாமிக் கும்என் மேலே.

54 கருத்தும் உண்டு மாமன்—என்னைக்
கட்டிக் கொள்ளச் சொல்வான்.

55 சிரிப்பு மலர் வாயாள்—அடி
தெரிவி ஒரு பேச்சே

56 கருத்தை உரை கொஞ்சம்—பெண்ணே
கல்லடி உன் நெஞ்சம்.

57 பார் இரண்டு சிட்டுப்—பெண்ணே
பழகும் ஒன்று பட்டு.

58 யார் தடுக்கக் கூடும்—பெண்ணே
[ஐம்ப துடன் எட்டு].

59 பீர்க்க மலர் பூக்கும்—அடி
பின் பொழுதும் கண்டாய்.

60 ஆர்க்கு தடி வண்டும்—பெண்ணே
[அறுப துடன்] வாழி!

61 விரிந்த தடி முல்லை—அடி
வீசி யது தென்றல்.

62 சரித்த தடி பெண்ணே—மலர்
தங்கப் பொடி எங்கும்.

63 எரிந்த தடி மேனி—பெண்ணே
இனிப் பொறுக்க மாட்டேன்.

64 புரிந்த னை இந் நேரம்—அடி
பொல்லா தஒட் டாரம்

65 பூட்டி வைத்த வீட்டின்—அடி
புது விளக்கும் நீயே.

66 மாட்டி வைத்த கூட்டில்—அடி
மணிக் கிளியும் நீயே.

67 போட்டு வைத்த சம்பா—இனிப்
பொங்கி டும்உன னாலே.

68 கூட்டி வைத்த வீட்டின்—நல்ல
குடும்ப விளக் காவாய்.

69 கூண்டு வண்டி கட்டி—நாம்
கூட லூர்அ டைந்தால்,

70 பாண்டி யன் குடும்பம்—என்று
பார்த்து மகிழ் வார்கள்.

71 தாண்டு நடை போட்டு—நாம்
தக தகென்று போனால்,

72 மாண்ட நெடுஞ் சோழன்—அவன்
வளர் குடும்பம் என்பார்.

73 தையல் என்றன் வீட்டில்—நீ
சமையல் செய்யும் போதுன்

74 கை யழகு பார்த்து—நான்
களித் திடுவேன் பெண்ணே.

75 கையில் விளக் கேந்தி—நீ
கடைசி அறை போவாய்.

76 பொய் யல்லவே பெண்ணே—மிகப்
பூரிக்கும் என் மேனி.

77 [எழுப துடன் ஏழு]—பெண்ணே
இளமை மாறிப் போகும்.

78 அழகு மாறிப் போகும்—நீ
அறிந்து நட பெண்ணே.

79 குழந்தை குட்டி பெற்று—நாம்
குறை தவிர்க்க வேண்டும்.

80 பிழிந்த பழச் சாறே—அடி
பேச்சும் உண்டோ வேறே

81 தங்கக் கதிர் மேற்கில்—மெல்லத்
தவழ்ந் ததடி பெண்ணே.

82 மங்கிற் றடி வெய்யில்—அதோ
மகிழ்ந்த தடி அல்லி.

83 தங்கும் தாம ரைப்பூ—மானே
தளர்ந்த தடி மேனி.

84 பொங்கிற் றடி காதல் – அடி
பூவை யேஉன் மீதில்!

85 [எண்ப துடன் ஐந்தே]—பெண்ணே
எருது களின் கூட்டம்.

86 கண் மகிழ்ந்து பெண்ணே—அவை
கழனி விட்டுப் போகும்.

87 பெண் மயிலே என்னை—நீ
பெருமை படச் செய்வாய்.

88 உண்மை யிலே நானே—உன்
ஊழி யம்செய் வேனே.

89 பட்ட தடி உன்கை—பெண்ணே
பலித்த தடி வாழ்வு.

90 தொட்டது து லங்கும்—இனித்
[தொண் ணூ றுடன்] வாழி!

91 இட்டது நீ சட்டம்—என்
இன்பப் பெரு மாட்டி.

92 விட்டுப் பிரி யாதே—எந்த
வேளை யிலும் மாதே.

TINNEVELLY.

93 ஆறு [illegible]—[illegible]ன்
அண்டை [illegible]

94 மாறி டுமோ கண்ணே—நம்
வாழ்க் கையிலே எண்ணம்?

95 மாறும் படி செய்வார்—இவ்
வைய கத்தில் இல்லை.

96 ஊறு தடி அன்பும்--பெண்ணே
ஓங் கிடுதே இன்பம்.

97 தேக்கி யது நீலம்—அந்தச்
செங்க திரின் மேலே.

98 பூக்கும் மண முல்லை—இனிப்
போகு மடி மாலை.

99 வாய்க்க விளக் கேற்றி—நகர்
மாத ரும்ம கிழ்ந்தார்.

100 நோக் கியது வையம் பெண்ணே
[நூறு டனே] வாழி!

குறிப்புரை:

உச்சிக்குடை-சூரியன். சாய்ந்தான்-மேற்கில் சாயத் தலைப்பட்டுவிட்டான். மச்சு வேய்ந்துவிட்டான்-மேற் கூரை போட்டிருந்தான் இதுவரைக்கும். பொன்னன்-மாற்றுயர்ந்த பொன்கதிரையுடைய சூரியன். மாலை மாற்ற-மாலைப்பொழுதை மாற்றி இரவை உண்டாக்க. ஆர்க்குதடி-முழங்குகின்றதடி.